

Approach 1: Protect the community from them

1. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Shulchan Aruch Choshen Mishpat 388:12

כל המוסר הצבור ומצערן, מותר למסרו ביד עובדי כוכבים אנסים להכותו ולאסרו ולקנסו; אבל מפני צער יחיד אסור למסרו.

Anyone who hands over the community and causes them pain, one may give him to non-Jewish men of force to beat him, imprison him and fine him. But one may not give him to them for painning an individual.

Approach 2: Recognize their positive motivations

2. Talmud, Yevamot 79a

"ויאמרו לו הגבעונים אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש וגו' יותן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום לד' וגו'." מיפייס ולא פייסינהו. אמר, שלשה סימנים יש באומה זו: הרחמנים, והביישנין, וגומלי חסדים; רחמנים, דכתיב... כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו.

"And the Givonim said to him: We have neither silver nor gold with Shaul and with his household, and we have no man [to kill in Israel]... Let seven men of his children be given to us, and we will hang them before Gd."(Shemuel II 21:4-6) King David tried to appease them, and they would not be appeased. He said, "There are three signs for this nation: Merciful, bashful, and generous... One who has these three signs is suited to cleave to this nation."

3. Ramban (13th century Spain), Sefer haMitzvot, Added Aseh 5

מצוה חמישית שנצטוינו כשנצור על עיר להניח אחת מן הרוחות בלי מצור שאם ירצו לברוח יהיה להם דרך לנוס משם כי בזה נלמוד להתנהג בחמלה אפילו עם אויבינו בעת המלחמה ובו עוד תקון שנפתח להם פתח שיברחו ולא יתחזקו לקראתינו...

We are instructed that when we lay siege to a city, we must leave one of the directions without siege, so that if they wish to flee then they will have a place for flight. This way we will learn to act with mercy even with our enemies in a time of war, and it will also help in that we will give them an avenue to flee and they will not strengthen themselves against us.

4. Rabbi Aharon Lichtenstein (21st century Israel), *Ethics and War*, Techumin 4, pg. 185

המחיר נתבע גם מהאויב, שאף הוא נחון בצלם אלוהים, ויש לדאוב בכל מקרה שמעשה ידיו של הקב"ה טובעים בים. בנקודה זו מהווה הגורם הכמותי גורם בעל משמעות, ויש בהחלט לשקול את מידת הצידוק שבפגיעה ברבים על מנת להציל את היחיד.

The price [of war] is also paid by the enemy, who is also graced with the Divine image, and one should grieve whenever G-d's creations drown in the sea. On this point, the issue of quantity is meaningful, and one certainly must weigh the justifications for harming many in order to save an individual.

5. Rabbi David Kimchi (Radak) (12th-13th century France), Commentary to Kings I 20:35

והחמלה על הרשעים אכזריות, כי ידוע כי סופם לעשות מלחמה.

Mercy on the wicked is cruelty, for it is known that they will wage war in the end.

Approach 3: Pro-Palestinian, Anti-Jewish?

6. Talmud, Sanhedrin 44a

"חטא ישראל." אמר רבי אבא בר זבדא: אף על פי שחטא - ישראל הוא.

"Israel has sinned." Rabbi Abba bar Zavda said: Even if he sins – he is Israel.

7. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Beit Yosef Even haEzer 157

ודאי קושטא דמילתא הכי דאשת משומד זקוקה ליבום ואפילו קידשה אחר שנשמתד ואפילו בנו או בן בנו עד כמה דורות אף על פי שנשאר בשמדותם כל זמן שהם בני ישראליות או משומדות קידושיהן קידושיהן...

This is definitely true, that the wife of a *meshumad* requires *yibum*, even where he wedded her after he became a *meshumad*. Even his son or grandson, after many generations, even if they remained as *meshumadim*, as long as they were born from Jewish women or *meshumadot*, their marriage would be marriage...

8. Talmud, Yevamot 16b-17a

אמר רב יהודה א"ר אסי: עובד כוכבים שקידש בזמן הזה - חוששין לקדושיהן, שמא מעשרת השבטים הוא...

כי אמריתה קמיה דשמואל, א"ל: לא זז משם עד שעשאו עובדי כוכבים גמורים, שנאמר (הושע ה:ז): "בד' בגדו כי בנים זרים ילדו."

Rav Yehudah cited Rav Asi: An idolater who weds a woman today – we are concerned for his marriage, as he may be from the ten tribes...

When I reported this to Shemuel, he said: They [the sages] did not budge from there until they made them full idolaters, as Hosheia 5:7 says, "They betrayed Gd, for they produced foreign children."

9. Rabbi Aharon Lichtenstein (21st century Israel), Leaves of Faith Vol. 2, pg. 64

The term employed in Scriptures to refer to an apostate is *ben nekhar*, an alien, and the essence of apostasy is indeed estrangement and dissociation. This alienation may take two forms, however. There is, first, an apostasy of action, a *ben nekhar* described by the phrase *she-nitnakru ma'asav le-aviv she-ba-shammayim*, "one whose actions have become alien to his Father in Heaven."... There is, however, a second *ben nekhar*. There is an apostasy not of action but of person, an estrangement manifested not merely by the commission of various sins but by the complete severance of personal bonds with Jewry; by total alienation from the Jewish people and its history as a spiritual and physical community; and finally, by thorough assimilation into the mainstream of Gentile society.

10. Rambam (12th century Egypt), Mishneh Torah, Hilchot Shemitah v'Yovel 4:26

כל שהחזיקו בו עולי בבל עד כזיב אסור בעבודה וכל הספיחין שצומחין בו אסורין באכילה. וכל שלא החזיקו בו אלא עולי מצרים בלבד שהוא מכזיב ועד הנהר ועד אמנה, אף על פי שהוא אסור בעבודה בשביעית, הספיחין שצומחין בו מותרים באכילה...

Anything taken by those who ascended from Bavel, up to Keziv, may not be worked, and all *sefichin* which sprout there may not be eaten. Anything taken only by those who ascended from Egypt, from Keziv to the River to Amanah, may not be worked during Sheviit, but one may eat *sefichin* which grow there.

11. Rambam (12th century Egypt), Mishneh Torah, Hilchot Sanhedrin 4:6

אין סומכין זקנים בחוצה לארץ... וכל ארץ ישראל שהחזיקו בה עולי מצרים ראויה לסמיכה.

We do not ordain sages outside of Israel... All Israel taken by those who ascended from Egypt is suited for ordination.

12. Talmud, Yevamot 47b

גר שבא להתגייר בזמן הזה, אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר? אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוויים, דחופים, סחופים ומטורפין, ויסורין באין עליהם? אם אומר: יודע אני ואיני כדאי, מקבלין אותו מיד. ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות...

If someone comes to convert today, we say to him: What caused you to come convert? Do you not know that Israel today are grieving, pushed around, dragged around and torn, and they suffer? If he says, "I know and I am unworthy," we accept him immediately. We inform him of some of the light and severe mitzvot...

13. Rabbi Aharon Lichtenstein, Leaves of Faith Vol. 2, pg. 67-68

The idolatrous *meshumad* of which the gemara speaks would ordinarily have been a devotee of one of the numerous pagan deities whose worship flourished in the Near East during the early centuries of the Christian era. As such, he might have participated in certain rites... However, he would not have considered this attachment exclusive, nor would he have been expected to... With Christianity, however, the case is radically different. From the outset, it has been, like its parent, sharply exclusive.

14. Rabbi Avraham Yeshayah Karelitz (20th century Israel), Chazon Ish, Yoreh Deah 2:16

בזמן ההעלם שנכרתה האמונה מן דלת העם אין במעשה הורדה גדר הפרצה אלא הוספה הפרצה שיהי' בעיניהם כמעשה השחתה ואלמות ח"ו וכיון שכל עצמנו לתקן אין הדין נוהג בשעה שאין בו תיקון ועלינו להחזירם בעבותות אהבה ולהעמידם בקרן אורה כמה שידינו מגעת.

At a time of [Divine] invisibility, when faith has been cut off from the poor of the nation, punishment does not mend the gap, but only increases it, for it appears like a deed of destruction and coercion, Gd-forbid. Since our entire goal is to repair, the law [of punishment] does not apply when it does not repair. We are obligated to bring them back with ropes of love, to bring them to the radiant light to the extent we can.

15. Rabbi Aharon Lichtenstein, Leaves of Faith Vol. 2, pg. 78

Even then, his physical roots in the community are sufficient to make him liable for all obligations and to keep the door open for his return.